

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Pars III. Auctore Anonymo Miracula aliquot Nolæ et Romæ facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

A ad rogatum, et requisitionem dicti Caroli de præmissis factum est præsens publicum instrumentum per manus mei notarii supradicti, signo meo solito signato sub omnibus mei, qui supra iudicis, et nostrorum subscriptorum testium sigillis roboratum. Quod scripsi ego præfatus Matthæus, ut supra, publicus notarius, quia præmissis omnibus rogatus interfui, ipsumque meo signo signavi, ac abradi, et emendavi superius, ubi legitur « Bernardus » ac ubi legitur « miraculo » et ubi legitur « subscriptis diebus mensis » « Octobris, et Novembris. » Item ubi legitur « suo » « sacramento firmavit » ubi legitur « applicuisse » ac ubi legitur « beatam » Item ubi legitur « do- » « minusque vir ejus » ac ubi legitur « dictæ xv In- » « diet, domina Linnella Moronul. » Item ubi legitur « nec posse » et ubi legitur « sibi visum fuit » nec non ubi legitur « eodem die » non vitio, quod scribendo carnaliter erravi, nec abradi similiter, et emendavi denuo super, ubi legitur « Suetia » ut soror morante in te est. « In quadam ubi legitur de crinule » et ubi legitur « non abradi » quod non vitio; sed scribendo erravi, quod pro autentico, et legitimo, et firmissimo habeatur, et valeat.

B Ego Jacobus de Orlando de Neap. qui supra iudex ad contenta subscripsi.

Ego Reynaldus Crucialma de Neapoli testis subscripsi.

Ego abbas Petrus Curzulus de Neapoli electus testis subscripsi.

Ego Joannellus Macerdonus de Neapoli testis subscripsi.

Ego Joannes Speciaris de Neapoli testis subscripsi.

ANNOTATA.

a Regnum adiit anno 1342.

b Ex anno, quo regnare cepit Joanna, mox memorato, et anno 1376, collige legendum esse: Regnorum vero ipsius trigesimo quarto.

c Binæ istæ voces, Februarii Amen, nihil significationis hic habent: perperam ergo huc intrusæ sunt.

d Seu Genuæ, in Liguria nata, vel inde oriunda.

e Civitate archiepiscopali in Hetruria.

f In Syria.

g Anno 1372.

h In Hetruria.

i In regno Neapolitano archiepiscopalis.

k Id est, Crure.

l Anno 1375.

m Forte Nicia seu Nicæa, Provinciæ oppido in Gallia.

n Exonerationes ventris.

o Non videtur recte expressum hujus familiæ nomen. Andrillum enim Morinimum (de Morilli Italice reddit) qui seculo 14 inter Neapolitanos viros nobiles floruerit præter alios ejusdem familiæ viros pag. 194 memoratum inventio in Vindicis Neapolitanæ nobilitatis, quæ Latino sermone à Carolo Borrello exarata, typis Neapolitanis editæ prodierunt anno 1653.

p De Constantiis (Italice Costanzi) vide Borrellum proxime citatum pag. 180.

q Hujus nominis V.

r Ludovicus Hungariæ rex regnum Neapolitanum ingressus est anno 1342, ut vindictam sumeret de morte Andree, Joannæ marito et fratri suo, illata.

Octobris Tomus IV.

f Hujus mentio fit in Vita S. Birgittæ Bertholdiana num. 103.

A. JACOBO DE ORLANDO.

PARS III

Auctore Anonymo

Miracula aliquot Nolæ et Romæ facta.

Agnes de Concessa habitans in Roma prope montem Jordani a habens a nativitate grossissimum guttur, ivit ad funus B. Birgittæ, antequam sepeliretur, et cum zona sua fecit tangi manus B. Birgittæ, et ligavit ad collum et detumuit, et sanata est. Domina Silena uxor quondam Cancellarii Urbis, qui vocabatur de Monte nigro, habens ulcus in utero * ita quod non poterat os aperire ad comedendum, nec medici eam curare poterant, facto voto ad B. Birgittam, sanata est, et obtulit coronam de perlis b ad sepulchrum ejus ad ecclesiam S. Laurentii in Panisperna. Domina Joanna, uxor Petrutii Jacovelli de Turrinata, in regione Regulæ prope domum Cardinalis de Ursinis, quæ * cadens de scala privata fuit brachio quasi disjuncto a junctura debita, et in somnis per visionem a B. Birgitta sanata est, quæ unum brachium de cera statim portavit ad appendendum super sepulchrum ejus coram imagine sua. Domina Paula, quondam uxor domini Joannis de S. Eustachio, fuit infirma de capite, et desperata de vita a medicis; vovit se ad B. Birgittam; tertia die sanata est; ivit ad sepulchrum ejus. Item præfata domina Paula gravabatur a quodam nobili in bonis suis, et fecit votum domine Birgittæ, quæ in somno apparuit privigno suo Silo, et ab illo gravamine liberata est, et similem gratiam habuit sæpius, quando ab aliis gravabatur. Domina Silena mater præfate domine Paulæ infirmabatur de febre et punctura, id est, dolore lateris, quæ derelicta a medicis, et judicata pro mortua a magistro Francisco della Fara, et ab aliis medicis, et * preces prædictæ filie suæ, quæ voverat B. Birgittæ, per eandem liberata est a periculo mortis, cum tamen jam esset quasi mortua.

21 Domina Francisca, uxor Petri Pauli Veleni prope S. Eustachium, patiebatur in manu dextera infirmitatem, quæ dicitur: Noli me tangere, et habebat super manum inflationem magnitudinis unius nucis c: quæ requisivit medicos qui desperaverunt eam de sanitate, et dixerunt, eam incurabilem esse, nec voluerunt de ea curare: propter quod dicta domina recurrens ad B. Birgittam confessa est, et oravit ad eam, et ligavit super manum fructiculum vestis domine Birgittæ, et fecit votum, et alia die sanatam se invenit. Soror Francisca de Sabellis monialis in monasterio S. Laurentii in Panisperna, ubi domina Birgitta sepulta fuit, erat infirma de stomacho tam graviter, quod duobus annis in infirmitate in lecto ægrotando jacebat, nec quasi umquam surgebat de lecto, nisi quando se preparabat ad comedendum, et magnam devotionem habebat, et amicitiam cum præfata domina Birgitta, quando vivebat. Unde contigit, quod tempore mortis ejusdem beatæ Birgittæ, cum propter multitudinem, et concurrens

A. ANONYMO. sum populi funus ejus in dicto monasterio intus infra ambitum claustrum monialium intronmitteretur usque ad diem sequentem, quo sepeliri debebat, tunc dicta soror Francisca per totam noctem illam juxta beatum funus prædictæ suæ Amicæ, ut fidelis amica devotissime pernoctavit, sedendo super pavimentum marmoreum in orationibus, et singultibus devotionis, nolens petere a præfata amica sua B. Birgitta, quod a Deo impetraret totalem sanitatem pro ea; sed quod impetraret pro ea tantam sanitatem, et valetudinem corporis, quod posset ire ad ecclesiam ad divinum officium, et aliquando per monasterium hinc inde. Cujus precibus, et fide devota nec sedendo in marmoribus per unam noctem aliquam sensit læsionem, et accepit gratiam prædictam a B. Birgitta plenissime. Hæc omnia scripta sunt ab ore ipsius sororis.

22 In regione Columnæ, in parochia sanctæ Mariæ in Carrerio, domina Angela Lelli Petri Stephani habebat nepotem suum puerum, filium Cecchi Lelli, cum pessimo vulnere inter lumbos, et erat in maximo periculo mortis, et, requisitis medicis, non adhibebatur remedium. Quæ recepit panniculum de vestibus B. Birgitte, et ligavit eum super vulnus: mane autem facto, invenit sanum puerum, nec cicatricem invenit. Cecchulus Joannis Cimini in parochia S. Mariæ Rotundæ infirmabatur graviter tali modo, quod de vita a medicis desperatus est, et stetit tribus diebus sine loquela agens in extremis, nec confessionem, nec communionem acceperat. Audiens autem hæc avuncula sua domina Francisca Papazzura accepit de linteamine, quod fuerat dominæ Birgitte, frusticulum, et ivit ad infirmum et facto voto ad sepulchrum dominæ Birgitte, tetigit cum panniculo dictum semimortuum in facie et in corpore, et vocans eum, ipse statim respondit tribus vicibus, et fecit eum dicere Ave Maria coram astantibus. Postea vero cum adhuc plenam loquelam, et intellectum dictus ægrotus non haberet, domina prædicta rogavit fratrem Anselmum, qui portasset Legendam vitæ dominæ Birgitte, ut cum ea tangeret infirmum. Quo tacto, loquelam plenam, et intellectum recuperavit infirmus, et statim confessionem, et communionem accepit, et sanatus est et vivit.

C 23 In regione Columnæ quidam puer, nomine Antonius, filius Buri Capocci de Capocciis de Urbe. superveniente sibi subito dolore in spatula, graviter infirmari cœpit et febricitari, adeo quod jacens in lectulo per seipsum moveri non poterat, sed alterius ministerio movebatur et regebatur, quem dolorem subsecutus est tumor in spatula. Quo sic crescente et rubescente, videbatur medicorum judicio secundum exteriorem apparentiam, quod ibi esset apostema profundissimum generatum, quod eo usque sub medicorum cura perductum est unctionibus et emplastris, ut determinaretur per medicos, in crastino incidi ferro debere. Hoc autem cum intelligeret avia ejus matrona domina Angela, uxor Lelli Petri Stephani de Urbe, commotis omnibus pro compassione visceribus ejus super futuro dolore ac imminente periculo dicti nepotis, humano remedio desperato, convertit se toto corde ac mentis affectu ad B. Birgittam et ad B. Antonium, et maxime ad B. Birgittam, in cujus morte pro nimia devotione ipsius per ministerium famulæ suæ tum furtim, tum violenter habere procuraverat aliquantulum de ve-

stimentis ejus, quod sibi cum devotione maxima retinebat. Hæc autem domina Angela videns, sibi et dicto nepoti suo imminere tantum periculum, humiliter devovit se ad dictos Sanctos, et maxime ad beatam Birgittam, ut dignaretur suis meritis et oratione impetrare salutem, et liberationem dicti sui nepotis ab apostemate supradicto, ita ut incisionem ferro factam non sentiret; et ipsa facere deberet depingi figuram ejusdem B. Birgitte, et ad ipsius laudem hoc miraculum facere prædicari. Et, hoc voto emisso, cepit illud modicum de vestimentis B. Birgitte, quod habebat, et posuit ipsum super tumefactionem illius apostematis, quod ibi stare permisit per totam noctem.

24 In crastino vero advenientibus medicis, ^{enarrantur,} ut, sicut prius decreverant, incidere apostema ipsum, inventum est ibi nihil penitus apparere de apostemate supradicto, sed ipsum apostema cum omni dolore prorsus abiisse, adeo ut puer ipse, admirantibus medicis et cunctis tunc astantibus, surgeret a lecto et peteret a parentibus velle ire ad ludendum cum pueris sibi cœtaneis, ut solebat: quod videntes medici, ^E et tunc alii, qui astabant, deputaverunt hoc divino miraculo factum propter merita dictæ B. Birgitte, in cujus devotione cœperunt omnes tunc in antea ferventius animari, et accendi. Post hæc filia dominæ præfate D. Angelæ nepotis *cum pateretur glandulam, et febricitaret fortiter, et eo usque perventum esset, ut a medicis deliberaretur, glandulam ipsam ferro incidi, propterea mater ejus ex compassione filiæ recordata est miraculi supradicti, et mente recurrens ad beatam Birgittam recommendavit eam. Domina Catharina ^d uxor quondam domini Caroli militis ^e, deposuit cum juramento, quod filius suus Carolus nomine ^f, cum esset in tenera ætate constitutus morbum caducum patiebatur vehementer, et continue per duos annos, super quo ipsa mater plurimum anxia et tristis scripsit dominæ Birgitte tunc Romæ commoranti, et supplicabat humiliter, quod pro parvulo suo Deum orasset. Tandem eadem domina Birgitta rescripsit et, quod super infirmitate illa amplius tristari, vel turbari non deberet, quod ulterius sibi nocitura non esset. Et hoc dicta Catharina suo juramento asseruit esse a Deo, quod ^F ipsa hora, qua littera scripta fuerat Romæ, eadem hora puer in Suetia omnino fuit ab illa infirmitate liberatus et sanus factus et adhuc perseverat in sanitate sua. Teste de isto miraculo, etc. Require in illa magna carta sigillata sigillis episcoporum, quæ ad Ananiam ^g venit de Suetia ^h.

ANNOTATA.

- a In regione vulgo Di Ponte.
 b De margaritis seu de unionibus.
 c Videtur hic indicari species aliqua ulceris.
 d Catilli Glysingii filia, Caroli, S. Birgitte filii, uxor tertia.
 e Filii S. Birgitte, ut mox dixi.
 f De quo vide dicta num. 83 Comment. præcii.
 g Civitatem episcopalem in Campania Romana.
 h Quamquam nullum ex his miraculis Nolæ contigerit, retinere tamen titulum volui, quem illis præfavit Hormann; qui Nolani miraculi nomine id intellexit, quod proxime sequitur part. 4. factum quidem in muliere Nolana, sed Neapoli.

PARS